

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

III kadencja

Prezes Rady Ministrów
RM 10-3-01

Druk nr 2726
Warszawa, 22 marca 2001 r.

Pan
Maciej Płażyński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku.

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustaw: o zawodach pielęgniarki i położnej, o zawodzie lekarza oraz Prawo działalności gospodarczej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Zdrowia.

Z poważaniem

(-) Jerzy Buzek

Projekt

USTAWA**z dnia 2001 r.****o zmianie ustaw: o zawodach pielęgniarki i położnej, o zawodzie lekarza
oraz Prawo działalności gospodarczej****Art. 1.**

W ustawie z dnia 5 lipca 1996 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. Nr 91, poz. 410, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1115, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 94, poz.1037 i Nr 120, poz. 1268 oraz z 2001 r. Nr 16, poz.169) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art.25 ust.1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pielęgniarka, położna może wykonywać zawód prowadząc działalność w formie indywidualnej praktyki pielęgniarki, położnej lub w formie indywidualnej specjalistycznej praktyki pielęgniarki, położnej, zwanych dalej odpowiednio "indywidualną praktyką" albo "indywidualną specjalistyczną praktyką", po uzyskaniu zezwolenia, właściwej ze względu na miejsce wykonywania praktyki, okręgowej rady pielęgniarek i położnych.”;

2) w art. 25a:

a) ust.1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pielęgniarki, położne mogą również wykonywać zawód udzielając świadczeń zdrowotnych w ramach grupowej praktyki pielęgniarek, położnych prowadzącej działalność w formie spółki partnerskiej.”;

b) w ust.4 w pkt 1 na końcu dodaje się wyrazy "oraz zaświadczenie o wpisie spółki do Krajowego Rejestru Sądowego";

3) po art. 29 dodaje się art.29a w brzmieniu:

"Art.29a. Do zezwoleń, o których mowa w art.25 ust.1 i art.25a ust.3 stosuje się przepisy ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. - Prawo działalności gospodarczej (Dz.U. Nr 101, poz. 1178, z 2000 r. Nr 86, poz. 958 i Nr 114, poz. 1193 oraz z 2001 r. Nr , poz.) w zakresie spraw nieuregulowanych w niniejszej ustawie."

Art. 2.

W ustawie z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodzie lekarza (Dz. U. z 1997 r. Nr 28, poz. 152 i Nr 88, poz. 554, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1115, z 1999 r. Nr 60, poz. 636 i Nr 64, poz. 729 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 60, poz. 698, Nr 94, poz. 1037 i Nr 120, poz. 1268) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art.50 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Lekarz może wykonywać zawód prowadząc działalność w formie indywidualnej praktyki lekarskiej, jeżeli:

- 1) posiada prawo wykonywania zawodu i nie został zawieszony w prawie wykonywania zawodu albo ograniczony w wykonywaniu określonych czynności medycznych,
- 2) wykonywał zawód co najmniej przez okres 2 lat od ukończenia stażu podyplomowego,
- 3) uzyskał zezwolenie oraz wpis do rejestru indywidualnych praktyk we właściwej okręgowej izbie lekarskiej.

2. Lekarz może również wykonywać zawód prowadząc działalność w formie indywidualnej specjalistycznej praktyki lekarskiej, jeżeli:

- 1) spełnia warunki, o których mowa w ust. 1 pkt. 1 i 2,
- 2) posiada specjalizację w dziedzinie medycyny odpowiadającej wykonywanej praktyce,
- 3) uzyskał zezwolenie oraz wpis do rejestru indywidualnych specjalistycznych praktyk lekarskich we właściwej okręgowej izbie lekarskiej.”;

2) w art. 50a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Lekarze mogą również wykonywać zawód udzielając świadczeń zdrowotnych w ramach grupowej praktyki lekarskiej prowadzącej działalność w formie spółki partnerskiej.”,

b) w ust.4 w pkt 1 na końcu dodaje się wyrazy "oraz zaświadczenie o wpisie spółki do Krajowego Rejestru Sądowego" ;

3) po art.53 dodaje się art.53a w brzmieniu:

"Art.53a. Do zezwoleń, o których mowa w art.50 ust.1 pkt 3 i ust.2 pkt 3 oraz w art.50a ust.3 stosuje się przepisy ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. - Prawo działalności gospodarczej (Dz.U. Nr 101, poz. 1178, z 2000 r. Nr 86, poz. 958 i Nr 114, poz. 1193 oraz z 2001 r. Nr , poz.) w zakresie spraw nieuregulowanych w niniejszej ustawie."

Art.3.

W ustawie z dnia 19 listopada 1999 r. - Prawo działalności gospodarczej (Dz.U. Nr 101, poz. 1178 oraz z 2000 r. Nr 86, poz. 958 i Nr 114, poz. 1193) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art.4 w pkt 2 wyraz "lub" zastępuje się przecinkiem, oraz po wyrazach "jednostki samorządu terytorialnego" dodaje się wyrazy " lub organ właściwego samorządu zawodowego, w odniesieniu do zezwoleń na wykonywanie danego zawodu w formach przewidzianych odrębnymi przepisami, " ;
- 2) art.7 otrzymuje brzmienie:

"Art.7. 1.Przedsiębiorca może podjąć działalność gospodarczą po uzyskaniu wpisu do rejestru przedsiębiorców, z zastrzeżeniem ust.2. Zasady wpisu do rejestru przedsiębiorców określają przepisy odrębnej ustawy.

2. Wpisowi do rejestru przedsiębiorców, o którym mowa w ust.1, nie podlegają lekarze, lekarze stomatolodzy, pielęgniarki i położne wykonujący zawód w ramach prowadzenia działalności w formie indywidualnej praktyki lekarskiej, indywidualnej specjalistycznej praktyki lekarskiej, indywidualnej praktyki pielęgniarki, indywidualnej praktyki położnej, indywidualnej specjalistycznej praktyki pielęgniarki lub indywidualnej specjalistycznej praktyki położnej." ;
- 3) art. 29 otrzymuje brzmienie:

" Art.29. Wydawanie, odmowa wydania i cofnięcie zezwolenia następuje w drodze decyzji administracyjnej albo uchwały właściwego organu samorządu zawodowego."

Art.4.

Lekarze, lekarze stomatolodzy, pielęgniarki i położne wykonujący zawód w ramach grupowej praktyki prowadzonej w formie spółki cywilnej, dostosują, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, formę organizacyjno - prawną spółki odpowiednio do formy określonej w art.1 pkt 2 lit.a i art.2 pkt 2 lit.a .

Art. 5.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Niniejszym projektem zostaje rozszerzony katalog podmiotów będących organem zezwalającym, w rozumieniu ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. Prawo działalności gospodarczej (Dz.U. Nr 101, poz. 1178 oraz z 2000 r. Nr 86, poz. 958 i Nr 114, poz. 1193), o właściwe dla danego zawodu organy samorządu zawodowego.

Tym samym, z uwagi na fakt, że organy te podejmują decyzje w formie uchwał niezbędna jest także zmiana dotychczasowego brzmienia art.29 tej ustawy.

Zgodnie z aktualnie obowiązującym stanem prawnym zezwolenia na wykonywanie przedmiotowych zawodów w wyżej wymienionych formach, wydaje samorząd zawodowy, czyli odpowiednio: okręgowe rady lekarskie oraz okręgowe rady pielęgniarek i położnych. Wydaje się słusznym utrzymaniem takiej regulacji z kilku powodów.

Charakter zawodu lekarza i zawodów pielęgniarki i położnej, z historycznego punktu widzenia, były zawodami „wolnymi”, podobnie jak zawód adwokata czy radcy prawnego oraz miały i mają charakter korporacyjny.

Wykonywanie tych zawodów wiąże się z jednoczesnym obowiązkowym uczestnictwem we właściwym samorządzie zawodowym, który przez swoje organy nie tylko reprezentuje korporację, ale również stoi na straży prawidłowego wykonywania zawodu. W tym celu m.in. ocenia nie tylko przygotowanie merytoryczne osób wykonujących dany zawód, ale również ocenia możliwość prowadzenia przez nich indywidualnej bądź grupowej praktyki. Głównie sprowadza się to do oceny możliwości udzielania określonych świadczeń zdrowotnych przy użyciu odpowiedniej aparatury i sprzętu medycznego we wskazanym miejscu. Tym samym, samorząd czuwa nad właściwym poziomem udzielanych świadczeń zdrowotnych, co biorąc pod uwagę najwyższe dobro jakim jest zdrowie i życie ludzkie, jest niezwykle istotne.

Powstają obawy, że przejęcie tych zadań przez organy samorządu terytorialnego lub organy administracji rządowej, które niejednokrotnie nie posiadają odpowiednich służb ani osób o odpowiednio wysokiej wiedzy fachowej, albo możliwości technicznych, może spowodować obniżenie się poziomu świadczonych przez lekarzy, lekarzy stomatologów, pielęgniarki i położne usług medycznych, a w drastycznych przypadkach może również spowodować zagrożenie życia ludzkiego.

Zaproponowana regulacja ogranicza stosowanie ustawy – Prawo działalności gospodarczej do zakresu spraw, które nie znajdują uregulowania w ustawach szczególnych, regulujących wykonywanie zawodów lekarza, lekarza stomatologa, pielęgniarki i położnej. Przepisy ustaw szczególnych dopuszczają wykonywanie powyższych zawodów w określonych formach i po uzyskaniu zezwolenia organu właściwego samorządu zawodowego.

Oczywistym jest, że większość podmiotów występujących w obrocie, prowadząc we własnym imieniu i na własny rachunek zorganizowaną działalność zarobkową, bez względu na to czy mają do nich zastosowanie przepisy ustawy - Prawo działalności gospodarczej, czy też nie, są przedsiębiorcami prowadzącymi działalność gospodarczą, w szerokim rozumieniu tego słowa. Odnosi się to również do lekarzy, lekarzy stomatologów, pielęgniarek i położnych wykonujących zawód prowadząc działalność w formie indywidualnej praktyki, indywidualnej specjalistycznej praktyki lub grupowej praktyki na zasadach określonych w ustawie z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodzie lekarza (Dz. U. z 1997 r. Nr 28, poz. 152 i Nr 88, poz. 554, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1115, z 1999 r. Nr 60, poz. 636 i Nr 64, poz. 729 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 60, poz. 698 i Nr 94, poz. 1037) i ustawie z dnia 5 lipca 1996 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. Nr 91, poz. 410, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1115 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 94, poz. 1037 i Nr 120, poz. 1268).

Zarówno lekarze jak też pielęgniarki i położne, oprócz wykonywania zawodu w formie indywidualnej praktyki, indywidualnej specjalistycznej mogą wykonywać zawód również w formie grupowej praktyki prowadzonej w formie spółki partnerskiej i spółki cywilnej. Niniejszy projekt zakłada rezygnację z możliwości prowadzenia grupowej praktyki w formie spółki cywilnej, co jest zgodne z założeniami obowiązującego systemu prawnego.

Warunkiem powstania spółki partnerskiej jest jej wpis do rejestru przedsiębiorców i jest to czynność uprzednia przed złożeniem wniosku o uzyskanie zezwolenia na prowadzenie grupowej praktyki. Do wniosku takiego należy bowiem załączyć umowę spółki, a w przyszłości także zaświadczenie o wpisie do Krajowego Rejestru Sądowego.

Wyłączenie spod obowiązku wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego lekarzy, pielęgniarek i położnych wykonujących zawód w formie indywidualnych praktyk pozwoli na uniknięcie podwójnej rejestracji, ponieważ praktyki takie w aktualnym stanie prawnym są już rejestrowane w rejestrach prowadzonych przez samorządy zawodowe. Wyłączenie to pozwoli uniknąć podwójnych kosztów związanych z obowiązkiem podwójnej rejestracji. Natomiast z uwagi na bezpieczeństwo pacjenta i konieczność sprawowania nadzoru nad właściwym wykonywaniem poszczególnych zawodów nie można pozwolić na rezygnację z prowadzenia przez samorządy zawodowe rejestrów indywidualnych praktyk i indywidualnych specjalistycznych praktyk.

W Ministerstwie Zdrowia przygotowywana jest także nowelizacja ustawy o zawodzie lekarza i o zawodzie pielęgniarki i położnej, mająca przede wszystkim na celu dostosowanie przepisów dotyczących wydawania zezwoleń na prowadzenie indywidualnej i grupowej praktyki oraz prowadzenia działalności w zakresie kształcenia podyplomowego do obowiązków wynikających z art. 98 ust.2 ustawy - Prawo działalności gospodarczej.

Należy zaznaczyć, że organy zarówno samorządu zawodowego lekarzy, jak i samorządu zawodowego pielęgniarek i położnych stoją jednak na

stanowisku, że lekarze, pielęgniarki i położne wykonujące zawód w formie indywidualnych praktyk i indywidualnych specjalistycznych praktyk, wykonując wolny zawód, nie powinni być uznani za przedsiębiorców w rozumieniu ustawy - Prawo działalności gospodarczej i dlatego powinni być wyłączeni spod jej działania tak, jak to ustawodawca uczynił w stosunku do osób wykonujących inne wolne zawody.

Przyjęcie proponowanych w projekcie zmian jest niezbędne w celu zapewnienia spójnego porządku prawnego, nie powodującego wątpliwości interpretacyjnych co do przepisów poszczególnych ustaw.

Wejście w życie przedstawionego projektu nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa.

SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
Jacek Saryusz-Wolski

Sekr.Min. JSW / 552 / 2001 / DHP- jm

Warszawa, 14.03 .2001r.

Pani
Anna Knysok
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Zdrowia

Opinia o zgodności projektu ustawy o zmianie ustawy o zawodach pielęgniarki i położnej, o zawodzie lekarza oraz Prawo działalności gospodarczej, z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494), przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jacka Saryusz-Wolskiego, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedłożonym projektem ustawy (pismo nr PR-023-EB/AK-40/01), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

- I. Projektowana nowelizacja rozszerza katalog podmiotów mogących wydawać zezwolenie na wykonywanie indywidualnej lub grupowej praktyki przez pielęgniarki, położne oraz lekarzy, o organy samorządu zawodowego. Wykonywanie tych zawodów wiąże się z obowiązkiem przynależności do właściwego samorządu zawodowego, który zgodnie z przepisami odrębnymi wykonuje również zadania kontrolne w zakresie prawidłowości wykonywania zawodu przez swoich poszczególnych członków. W zakresie tym dokonuje w szczególności oceny możliwości udzielania świadczeń w ramach praktyki indywidualnej lub grupowej. Jednocześnie projektowana nowelizacja wyłącza pielęgniarki, położne oraz lekarzy udzielających świadczeń w formie praktyki indywidualnej z obowiązku wpisu praktyki do Krajowego Rejestru Sądowego. Zwolnienie to pozwoli uniknąć obowiązkowej dotychczas podwójnej rejestracji (druga również w rejestrze

prowadzonym przez samorząd zawodowy) oraz ograniczy koszty związane z taką podwójną rejestracją.

II. Projektowana ustawa dotyczy materii uregulowanej m.in. w art. 43 Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE) tj. swobody prowadzenia działalności gospodarczej, zwanej również prawem zakładania przedsiębiorstw (*right of establishment*). Ponadto w ramach Unii Europejskiej kwestia dostępu do wykonywania m.in. ww. zawodów podlega harmonizacji w zakresie niezbędnym do swobodnego przepływu osób i usług w ramach wspólnego rynku na podstawie art. 39 i art. 49 TWE.

III. W szczególności projekt ten należy przeanalizować pod kątem zgodności z przepisami:

- Dyrektywy Rady 93/16/EWG z 5 kwietnia 1993 r. w sprawie ułatwienia swobodnego przepływu lekarzy oraz wzajemnego uznawania ich dyplomów, świadectw i innych formalnych poświadczeń kwalifikacji lekarskich,
- Dyrektywy Rady 77/452/EWG z 27 czerwca 1977 r. o wzajemnym uznawaniu dyplomów, świadectw i innych dowodów formalnych kwalifikacji pielęgniarzek odpowiedzialnych za opiekę ogólną, zawierającej postanowienia ułatwiające skuteczne wykonywanie prawa zakładania przedsiębiorstw i swobody świadczenia usług,
- Dyrektywy Rady 80/154/EWG z 21 stycznia 1980 r. o wzajemnym uznawaniu dyplomów, świadectw i innych dowodów formalnych kwalifikacji położnej, zawierającej postanowienia ułatwiające skuteczne wykonywanie prawa zakładania przedsiębiorstw i swobody świadczenia usług.

IV. Przedłożony projekt ustawy pozostaje w zgodności ze wskazanymi powyżej regulacjami prawa wspólnotowego w zakresie, w jakim odnoszą się one do zakładania przez ww. osoby np. gabinetów na obszarze RP. Zauważyć bowiem należy, iż przepisy prawa wspólnotowego nie przesadzają, ani w żaden sposób nie determinują formy wykonywania ww. zawodów, a postanowienia obowiązujących w tym zakresie aktów prawnych znajdują zastosowanie do osób wykonujących powyższe zawody zarówno w formie praktyki indywidualnej, jak i w oparciu o umowę o pracę.

V. Projektowana nowelizacja, zmniejsza ograniczenia związane z możliwością wykonywania praktyki indywidualnej bądź grupowej przez lekarzy, pielęgniarki i położne, poprzez zniesienie wymogu wpisu do rejestru przedsiębiorców. Zmiana systemu zezwoleń nie jest sprzeczna z prawem Unii Europejskiej pod warunkiem, że państwo dokonuje zmniejszenia istniejących ograniczeń (por. orzeczenie Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, sprawa 48/75, Royer). Projektowana nowelizacja nie wprowadza nowych ograniczeń w stosunku do aktualnie obowiązującego systemu, jednakże zachowuje sprzeczność z prawem wspólnotowym, w zakresie dotyczącym systemu wydawania przez samorząd zawodowy zezwoleń uprawniających lekarzy oraz pielęgniarki i położne do wykonywania indywidualnej praktyki. Należy stwierdzić, iż system wydawania zezwoleń stanowi – w sposób sprzeczny z uregulowaniem artykułu 49 Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską - przeszkodę w swobodzie świadczenia usług. Wymóg uzyskania zezwolenia związany jest bowiem *stricte* ze stałym i permanentnym charakterem działalności prowadzonej w państwie przyjmującym, podczas gdy świadczenie usług charakteryzuje się tymczasowym charakterem prowadzonej działalności. Konieczna wydaje się zatem rezygnacja z powyższego wymogu w stosunku do osób świadczących usługi – naraża je bowiem na podwójne obciążenie formalne, polegające na konieczności uzyskania zezwolenia w przypadku, gdy stosowne zezwolenie posiada już w państwie pochodzenia (patrz zasady sformułowane w orzeczeniu ETS z dnia 14 lipca 1988 r. w sprawie *Komisja przeciw Grecji*, sprawa nr 38/87).

System wydawania zezwoleń w przypadku świadczenia usług pozostaje również wyraźnie w sprzeczności ze szczegółowymi postanowieniami zawartymi w odnośnych dyrektywach wymienionych w punkcie III niniejszej opinii. W szczególności chodzi o art. 11 ust. 2 Dyrektywy 77/452/EWG, który stanowi, że jeżeli państwo członkowskie wymaga zezwolenia, rejestracji lub członkostwa w organizacji lub instytucji zawodowej od swoich obywateli chcących podjąć lub wykonać daną czynność (związaną z wykonywaniem zawodów medycznych), państwo to zwolni obywateli państw członkowskich z tego wymogu w przypadku świadczenia przez nich usług (identycznie brzmiące postanowienie zawiera art. 13 ust. 2 Dyrektywy 80/153/EWG odnośnie zawodu położnej, a także art. 17 ust. 1 i 2 Dyrektywy 93/16/UE odnośnie zawodu lekarza).

Należy zauważyć, iż państwo przyjmujące ma prawo kontrolować, czy osoba korzystająca ze wspólnotowej swobody świadczenia usług rzetelnie wykonuje swój

zawód. Państwo przyjmujące ma również możliwość nakazania osobie zainteresowanej, aby zgłosiła fakt świadczenia usług jego kompetentnym władzom. Jednakże powyższe działania nie mogą być stosowane w sposób dyskryminacyjny, powinny być zgodne z zasadą proporcjonalności i nie wykraczać poza zamierzony cel. Innymi słowy, ograniczenia nakładane przez ustawodawstwo państwa, w którym usługa jest wykonywana, nie mogą być nakładane na usługodawcę z innego państwa członkowskiego, jeżeli ustawodawstwo państwa, w którym prowadzi on działalność, chroni już interesy ogólne, usprawiedliwiające te ograniczenia. W odniesieniu do zezwolenia byłoby nieproporcjonalnym ograniczeniem swobody świadczenia usług, gdyby wymagać jego uzyskania także od osoby posiadającej już podobne uprawnienia we własnym państwie członkowskim – o ile są one wydane w zbliżonym trybie, a nad wykonaniem usług sprawowany jest odpowiedni nadzór (patrz: orzeczenie ETS z dnia 18 stycznia 1979 r. w sprawie *Ministère public and "Chambre syndicale des agents artistiques et impresarii de Belgique" ASBL v Willy van Wesemael and others*, sprawy połączone 110 i 111/78).

Wymóg uzyskania zezwolenia w odniesieniu do lekarza oraz pielęgniarki i położnej na prowadzenie praktyki nie jest, w obowiązujących przepisach, zgodny z prawem Unii Europejskiej, wykracza bowiem poza uprawnienia kontrolne państwa przyjmującego w stosunku do osób korzystających na jego terenie ze swobody świadczenia usług.

Pragnę jednakże jednocześnie podkreślić, iż – ze względu na zakres przedmiotowy przedłożonego projektu nowelizacji – kwestia dostosowania systemu wydawania zezwoleń do prawa wspólnotowego powinna zostać uregulowana w szczegółowych regulacjach ustawowych w zakresie zawodów lekarza oraz pielęgniarki i położnej.

Przedłożony projekt nie musi być miejscem pełnej implementacji prawa wspólnotowego w zakresie swobody przepływu pracowników. W chwili obecnej trwają prace nad projektem ustawy o zmianie ustawy o zawodach pielęgniarki i położnej regulującej problematykę wykonywania powyższych zawodów, który w sposób kompleksowy dostosuje postanowienia odnośnych dyrektyw 77/452/EWG oraz 80/154/EWG.

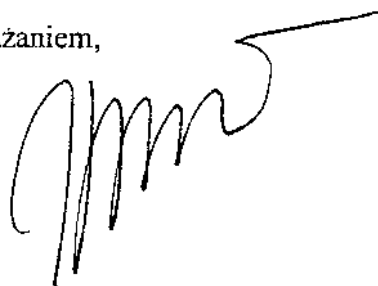
- VI. **W konkluzji pozwalam sobie stwierdzić, iż przedłożony projekt ustawy o zmianie ustawy o zawodach pielęgniarki i położnej, o zawodzie lekarza oraz Prawo działalności gospodarczej, nie zawiera postanowień sprzecznych z prawem Unii Europejskiej.**

Zgodnie ze sformulowaniem Narodowego Programu Przygotowania do Członkostwa dotyczącym harmonizacji prawa w dziedzinie swobody przepływu osób, strona polska zobowiązała się do wdrożenia Dyrektyw Rady nr 93/16/UE, 78/686/EWG, 77/452/EWG oraz 80/154/EWG do momentu uzyskania przez Polskę członkostwa.

Problematyka uznawania kwalifikacji należy do obszaru negocjacyjnego „Swobodny przepływ osób”. W przyjętym przez Radę Ministrów w dniu 27 lipca 1999 r. stanowisku negocjacyjnym w ww. obszarze, stwierdza się, iż Polska akceptuje w całości postanowienia prawa wspólnotowego w obszarze „Swobodny przepływ osób” i deklaruje ich wprowadzenie do ustawodawstwa krajowego tak, by mogły obowiązywać od dnia 1 stycznia 2003 r.

Tym samym zgodnie ze stanowiskiem negocjacyjnym w kwestii zasad świadczenia usług przez lekarzy, pielęgniarki i położne, pochodzących z państw członkowskich Unii Europejskiej, stosowane będą rozwiązania przewidziane w wymienionych w punkcie VI opinii artykułach odnośnych dyrektyw.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pani Jolanta Rusiniak
p.o. Sekretarza Rady Ministrów
Kancelaria Prezesa Rady Ministrów

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Skierowano do druku 28 marca 2001 r.

Cena - 0,75zł + 22% VAT

